

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ל"ז ע"ב

פרשת בראשית

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ל"ז ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וכו' ספר עלאה דהא מניה נפק כלא. נפיק מניה כתיבה. ספר אמצעיתא כללא דעילא ותתא (ס"א ספר דאיהו כללא דלעילא ותתא ואחיד לכל סטרינ רזא וכו') (כפי זה התקון נמצא בשני ספרי היד) (ואחיד לכל סטרינ רזא דאדם קדמאה, ספר תליתאה דאקרי (נ"א ואקרי) תורה) דתורה שפכתב אדם קדמאה. ספר (ס"א תליתאה) דאקרי תולדות אדם ודא איהו דצדיקים גמורים. הדא הוא דכתיב זה ספר תולדות אדם דא צדיק ודאי דעביד תולדות.

תרגום לעברית

בא ראה, כל הנטיעות היו נסתרים רשומים דקיקים במקום אחד. אחר כך עקר אותם הקדוש ברוך הוא ושתל אותם במקום אחר והתקינו. רבי ייסא שאל, מה זה שכתוב זה ספר תולדות אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו זכר ונקבה בראם ויברך אתם? אמר לו רבי אבא, זה סוד עליון. שנינו, שלשה ספרים נפתחים בראש השנה, אחד של צדיקים גמורים וכו'. ספר עליון שהרי ממנו יוצא הכל, ממנו יוצאת כתיבה. ספר אמצעי כללות של מעלה ומטה [ספר שהוא כללות שלמעלה ולמטה ואוחז לכל הצדדים סוד וכו'] [ואוחז לכל הצדדים סוד של אדם הראשון, ספר שלישי

שנקרא [נ'א ונקרא] תורה] שתורה שכתב אדם הראשון. ספר שלישי שנקרא תולדות אדם, וזהו של צדיקים גמורים. זהו שכתוב זה ספר תולדות אדם, זה צדיק (יסוד), ודאי שעושה תולדות.

טקסט הזהיר

ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים. דהא ודאי כדין אתתקן כלל לעילא ותתא ואתקיימו בדוגמא חדא. זכר ונקבה בראם סתם חד אתכליל בחד. מתניתין (ד'א וכו') כתיב, (משלי יח) מגדל עוז שם יי בו ירוץ צדיק ונשגב. דא הוא ספר תולדות אדם דרמיט ביהוא מגדל (צו ב). האי מגדל מאי עבדתיה. אלא דא הוא מגדל דוד. ודא הוא מגדל עז שם יי. וכלל חד. הכא ידיעא לבני מהימנותא דא הוא ודאי ספר תולדות. (אית דלא גרסי) (אדם לבני מהימנותא סודו מגדל עוז שם יי בו ירוץ צדיק ונשגב יהו'ה צדיק) (אדם לבני מהימנותא). ואמר רבי אבא (לקמן נה ב) ספר ודאי (נחתו) (נחית) ליה לאדם הראשון. וביה הוה ידע חכמתא עלאה. וספרא דא מטא לבני אלהין חכמי דרא. ומאן דזכי לאשגחא ביה ידע ביה חכמה עלאה. ומשגיחין ביה וידעין ביה. וספרא דא נחית ליה מארי דרזין. ותלת שליחן ממנן קמיה. ובשעתא דנפק אדם מגנתא דעדן אחיד ביהוא ספרא. כד נפיק (מיניה) טאס מניה (לתרעא) צלי ובכי קמי מאריה ואתיבו ליה כמלקדמין. בגין דלא תתנשי חכמתא מבני נשא וישתדלון למנדע למאריהון.

תרגום לעברית

ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים, שהרי ודאי אז נתקן הכל למעלה ומטה, והתקיימו בדגמה אחת. זכר ונקבה בראם, סתם אחד נכלל באחד. משנה, כתוב (משלי יח) מגדל עז שם ה' בו ירוץ צדיק ונשגב. זהו ספר תולדות אדם שרץ באותו מגדל. המגדל הזה מה מעשהו? אלא זהו מגדל דוד, וזהו מגדל עז שם ה', והכל אחד. כאן

ידוע לבני האמונה זהו ודאי ספר תולדות [יש שלא גורסים] אדם. לבני האמונה סודו מגדל עז שם ה' בו ירוץ צדיק ונשגב. יהו"ה צדיק] אדם לבני האמונה. (ראה ציור למעלה). ואמר רבי אבא, ספר ודאי ירד לו לאדם הראשון, ובו היה יודע חכמה עליונה. וספר זה הגיע לבני אלהים חכמי הדור, ומי שזכה להתבונן בו, ידע בו חכמה עליונה. ומתבוננים בו ויודעים בו. וספר זה הוריד אותו בעל הסודות ושלשה שליחים ממנים לפניו. ובשעה שיצא אדם מגן עדן, אחז באותו ספר. כשיצא [ממנו] טס ממנו [לשער], התפלל וככה לפני רבנו, והשיבו לו אותו כמו מקדם, כדי שלא תשכח חכמה מבני אדם וישתדלו לדעת את רבונם.

טקסט הזוהר

וכן תנינן ספר הוה ליה לחנוה. ודא ספר מאתר דספרא דתולדות אדם הוה. ודא הוא רזא דחכמתא. דהא מארעא אתנטייל הדא הוא דכתיב ואיננו כי לקח אותו אלהים. והוא הנער. כדכתיב, (משלי כ"ב) חנוה לנער על פי דרכו.

תרגום לעברית

וכן שנינו, ספר היה לו לחנוה, וזה ספר ממקום של ספר של תולדות אדם היה, וזהו סוד החכמה, שהרי מהארץ נטיל. זהו שכתוב ואיננו כי לקח אתו אלהים. והוא הנער, שכתוב (משלי כב) חנוה לנער על פי דרכו.

טקסט הזוהר

וכל גנזי עלאי אתמסרן בידיה. ודא מסיר ויהיב ועביד שליחותא. ואליה (לקמן נו) מפתחן אתמסרן בידיה. ומאה ברכאן נטיל בכל יומא וקשיר קשירין למאריה. מעלמא נטיל ליה קודשא בריה הוא לשמושיה הדא הוא דכתיב כי לקח אותו אלהים.

וְכָל גְּנָזִים עֲלִיּוֹנִים נִמְסְרוּ בְּיָדוֹ. וְזֶה מָסַר וְנָתַן וַעֲשָׂה שְׁלִיחוֹת, וְאֵלַי מִפְתָּחוֹת נִמְסְרוּ בְּיָדוֹ. וּמֵאָה בְּרָכוֹת לוֹקַח בְּכָל יוֹם וְקוֹשֶׁר קִשְׁרִים לְרִבּוֹנוֹ. הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לִקַּח אוֹתוֹ מִהָעוֹלָם לְשִׁמְשׁ אוֹתוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב כִּי לִקַּח אֹתוֹ אֱלֹהִים.

טקסט הזהיר

וּמִן דָּא אֶתְמַסֵּר סִפְרָא דְאַקְרִי סִפְרָא דְחֲנוּךְ. בְּשַׁעְתָּא דְאַחִיד לִיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַחְמִי לִיהּ כָּל גְּנָזֵי עֲלָאִי. אַחְמִי לִיהּ אֵילָנָא דְחַיִּי בְּגוּ מְצִיעוֹת גִּנְתָּא וְטֶרְפוֹי וְעִנְפוֹי. וְכֵלָא חֲמִינָן בְּסִפְרֵיהּ. וְכַאֲזִין אֲנוּן חֲסִידֵי עֲלָאִין דְּחִכְמָתָא עֲלָאָה אֲתַגְלִי לְהוּ וְלֹא אֲתַנְשִׁי מִנֵּיהּ לְעֵלְמִין כְּמָא דְאַתְּ אָמַר, (תהלים כה) סוֹד ה' לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם:

תרגום לעברית

וּמִזֶּה נִמְסֵר סִפְרֵ שְׁנִקְרָא סִפְרוֹ שֶׁל חֲנוּךְ. בְּשַׁעְתָּא שְׁאַחֲזוּ אוֹתוֹ הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הִרְאָה לוֹ כָּל גְּנָזִים עֲלִיּוֹנִים. הִרְאָה לוֹ עֵץ הַחַיִּים בְּאֲמֻצֵּי הַגֶּן וְהָעֵלִים שְׁלוֹ וְעִנְפוֹי, וְהַכֵּל רְאִינוּ בְּסִפְרוֹ. אֲשֶׁרִי אוֹתָם חֲסִידִים עֲלִיּוֹנִים שְׁחִכְמָה עֲלִיּוֹנָה הִתְגַּלְתָּה לָהֶם וְלֹא נִשְׁכַּחַה מֵהֶם לְעוֹלָמִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים כה) סוֹד ה' לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם.

טקסט הזהיר

וַיֹּאמֶר יי' לֹא יִדּוֹן רוּחִי בְּאָדָם לְעוֹלָם בְּשֹׁגֶם הוּא בְּשָׁר וְגו'. (חסר) רַבִּי אֲחָא אָמַר בְּהָהוּא זְמַנָּא הָוָה הָהוּא נִהְרָא דְנִגִּיד וְנִפְיָק, אִפְיָק רוּחָא עֲלָאָה מֵאֵילָנָא דְחַיִּי וְאִרְיָק בְּאֵילָנָא (דשרייתא ביה מותא) (מאילנא דמותא) וְאֶתְמַשְׁכֵּן רוּחִין בְּגוּוֹיָיהּ דְּכַנִּי נִשָּׂא יוֹמִין (זמנין) סְגִיָאִין. עַד דְּסָלְקוּ בִישִׁין וְאֶתְעַתְדוּ לְפִתְחָא. כִּדִּין אֶסְתַּלַּק רוּחָא עֲלָאָה מִהָהוּא אֵילָנָא בְּשַׁעְתָּא דְּפֶרַח נִשְׁמַתִּין בְּכַנִּי (מבני) נִשָּׂא הָדָא הוּא דְכָתִיב לֹא יִדּוֹן רוּחִי בְּאָדָם לְעוֹלָם. לְמִיָּהֵב לְעוֹלָם בְּשַׁעְתָּא דְּפֶרַחוֹ נִשְׁמַתִּין בְּכַנִּי נִשָּׂא.

וַיֹּאמֶר ה' לֹא יִדּוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעֹלָם בְּשָׁגֶם הוּא בָשָׂר וְגו'. רַבִּי אָחָא אָמַר, בָּאוּתוּ זְמַן הָיָה אוֹתוֹ נִהָר שְׁשׁוּפֶעַ וַיּוֹצֵא, מוֹצִיא רוּחַ עֲלִיּוֹנָה מֵעֵץ הַחַיִּים וּמוֹרִיק בְּאֵילָן (ששורה בו המות) (מעץ המות), וְנִמְשְׁכוֹת רוּחוֹת לְתוֹךְ בְּנֵי אָדָם יָמִים (זמגים) רַבִּים, עַד שֶׁעָלוּ רָעוֹת וְהִתְיַצְּבוּ לִפְתָּח. אַזְ הִסְתַּלְקָה רוּחַ עֲלִיּוֹנָה מֵאוֹתוֹ אֵילָן בְּשַׁעַה שֶׁפָּרְחוּ נִשְׁמוֹת בְּבָנֵי [מבני] אָדָם. זֶהוּ שְׁפָתוֹב לֹא יִדּוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעֹלָם. לְתַת לְעוֹלָם בְּשַׁעַה שֶׁפָּרְחוּ נִשְׁמוֹת בְּבָנֵי אָדָם.

טקסט הזהיר

בְּשָׁגֶם הוּא בָשָׂר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר (דבי רבי אלעזר אמה) (לקמן צ' ח' ע' א) בְּשָׁגֶם דָּא מִשָּׁה. דְּאִיהוּ נִהִיר לְסִיְהָרָא. וּמִחִילָא דָּא קִיָּמִין בְּנֵי נֶשָׂא בְּעֵלְמָא יוֹמִין (זמנין) סְגִיָּאִין. וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה, רַמְזוּ לְמִשָּׁה דְּעַל יְדִיהָ תוֹרָה אֲתִיְהִיבַת. וּכְדִין יָרִיק (ס' א' זריק) חֵיִין לְבָנֵי נֶשָׂא מֵהָהוּא אֵילָנָא דְּחֵיִין. וְכֹךְ הָוָה. אֶלְמָלָא דְּחָבוּ יִשְׂרָאֵל הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (שמות לב) חֲרוֹת עַל הַלְּחוֹת, חֲרוֹת מִמֶּלֶאךָ הַמּוֹת. דְּהָא אֵילָנָא דְּחֵיִי הָוָה מְשִׁיךְ לְתַתָּא.

תרגום לעברית

בְּשָׁגֶם הוּא בָשָׂר, רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, (בישיבתו של רבי אלעזר אמרו) בְּשָׁגֶם זֶה מִשָּׁה, שֶׁהוּא מֵאִיר לְלִבְנָה, וּמִכַּח זֶה עוֹמְדִים בְּנֵי אָדָם בְּעוֹלָם יָמִים (זמגים) רַבִּים. וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה - רַמְזוּ לְמִשָּׁה, שֶׁעַל יְדוֹ נִתְּנָה תוֹרָה. וְאַזְ מוֹרִיק [זורק] חַיִּים לְבָנֵי אָדָם מֵאוֹתוֹ עֵץ הַחַיִּים. וְכֹךְ הָיָה. אֶלְמָלָא שֶׁחֲטָאוּ יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (שמות לב) חֲרוֹת עַל הַלְּחוֹת. חֲרוֹת מִמֶּלֶאךָ הַמּוֹת. שֶׁהָרִי עֵץ הַחַיִּים הָיָה מוֹשֵׁךְ לְמַטָּה.

וְעַל דָּא בְּשַׁגְ'ם דְּאִיהוּ בְּשָׁר קַיִמָּא מְלָה לְאַרְקָא (לאתרחקא) רוּחָא דְחַיִּי. בְּשַׁגְם אָחִיד
לְתַתָּא אָחִיד לְעִילָא. וְעַל דָּא תַנִּינָן מְשָׁה לָא מִית אָלָא אֲתַכְנִישׁ

וְעַל בְּשַׁגְ'ם שֶׁהוּא בְּשָׁר עוֹמֵד הַדְּבָר לְהַרְיֵק (להרחיק) רוּחַ שֶׁל חַיִּים. בְּשַׁגְם אָחוּז
לְמַטָּה, אָחוּז לְמַעְלָה. וְעַל זֶה שְׁנִינוּ מְשָׁה לֹא מֵת, אָלָא הִתְכַּנֵּס מִן הָעוֹלָם וְהָיָה מְאִיר
לְלִבְנָה, שְׁהָרִי הַשְּׁמֶשׁ, אֵף עַל גַּב שְׁמַתְכַּנֵּס מִן הָעוֹלָם, לֹא מֵת, אָלָא נִכְנָס וּמְאִיר
לְלִבְנָה, כִּי מְשָׁה. דְּבָר אַחֵר בְּשַׁגְם הוּא בְּשָׁר - בְּמַשִּׁיכַת הָרוּחַ בְּכַנִּי אָדָם זְמַן רַב, חוּזֵר
לְהִיּוֹת הַבְּשָׁר לְהַמְשִׁיךְ אַחֵר הַגּוּף וּלְהַשְׁתַּדֵּל בְּמַעֲשֵׂי הָעוֹלָם הַזֶּה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.